

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

P R O I E C T

PRIVIND EXERCITAREA ATRIBUȚIILOR

SPECIFICE

FUNCȚIEI DE PREȘEDINTE AL

SECȚIEI PENALE A

ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Judecător
MIRELA SORINA POPESCU

DECEMBRIE 2017

Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe stabilite de lege. Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competențelor sale
(art. 126 alin.1 și 2 din Constituția României)

Prezentul proiect își propune să realizeze o privire de ansamblu asupra modului de îndeplinire a obiectivelor pe care mi le-am propus în proiectul managerial întocmit cu ocazia depunerii, în anul 2014, a candidaturii pentru funcția de președinte al Secției penale și să prezinte obiectivele noului mandat din perspectiva atribuțiilor președintelui Secției penale, astfel cum sunt prevăzute în lege și în Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Chiar dacă anterior promovării la Înalta Curte de Casație și Justiție (1 octombrie 2010) am îndeplinit funcții de conducere la instanțele în cadrul cărora am funcționat, numirea mea în funcția de președinte al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, începând cu data de 24 ianuarie 2015, a reprezentat o adevărată provocare în contextul în care Înalta Curte de Casație și Justiție, alături de întregul sistem judiciar a avut sarcina aplicării noii legislații în materie penală și procesual penală, ceea ce a presupus alături de corecta identificare a sensurilor date de legiuitor noilor dispoziții legale, o serie de aspecte ce excedează activității de interpretare corectă a legii, respectiv asigurarea necesarului de resurse umane, infrastructură, existența spațiilor adecvate desfășurării activității de judecată etc.

În decursul celor 7 ani în care am funcționat în carul Înaltei Curți de Casație și Justiție în calitate de judecător și președinte al Secției penale am înțeles că provocarea și tentația schimbării trebuie să aibă în vedere păstrarea acelor reguli, măsuri și practici ce și-au dovedit eficiența și funcționalitatea, dar și adoptarea unora noi care să răspundă necesităților prezente de organizare și bună funcționare a secției.

Scurt bilanț al activității de președinte al Secției penale

Începând cu data de 24 ianuarie 2015 am îndeplinit în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcția de președinte al Secției penale, iar din punct de vedere managerial am urmărit realizarea unui dialog constant cu președintele instanței supreme și cu cei doi vicepreședinți, consultarea permanentă a judecătorilor, magistraților asistenți și personalului auxiliar de specialitate, precum și instituirea unui climat deschis, clădit pe respect reciproc și pe promovarea unor înalte standarde profesionale și morale.

Nu în ultimul rând, am urmărit ca obiectivele propuse să fie clar și precis exprimate, realiste, unanim acceptate, cu termene rezonabile de realizare și responsabilități directe, asumate prin consens și nu prin trasare de sarcini, în urma consultării cu membrii colectivelor de judecători, magistrați asistenți și personal auxiliar de specialitate.

Având în vedere faptul că mi-am depus candidatura pentru un nou mandat de președinte al Secției penale, cred că este oportun și necesar să arăt care au fost principalele obiective propuse în proiectul managerial anterior și în ce măsură au fost îndeplinite.

În concret, în perioada 24 ianuarie 2015 până la data întocmirii prezentului proiect, managementul Secției penale s-a concentrat, în principal, pe următoarele obiective :

- adaptarea eficiență a activității de judecată la situațiile create ca urmare a declarării ca neconstituționale a numeroase dispoziții din Codul penal și, în special, din Codul de procedură penală.

Având în vedere succesiunea rapidă a deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională prin care au fost declarate neconstituționale numeroase dispoziții din Codul penal și Codul de procedură penală și obligativitatea acestor decizii, în conformitate cu dispozițiile art.33 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție am organizat cu maximă celeritate ședințe de secție în care s-au dezbătut respectivele decizii, s-au stabilit soluții de principiu și proceduri unitare de lucru, s-a răspuns Consiliului Superior al Magistraturii, după caz, Ministerului Justiției la solicitările de formulare de propuneri/modificări ale textelor de lege declarate neconstituționale.

Modificările legislative intervenite ulterior pronunțării de către instanța de contencios constituțional asupra excepțiilor de neconstituționalitate, pentru a pune în acord textele de lege declarate neconstituționale cu deciziile Curții Constituționale (cu titlu de exemplu, în materia procedurii camerei

preliminare, a plângerilor împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată, a examinării admisibilității în principiu a contestației în anulare, a cererii de revizuire, a cererii de recurs în casație care poate fi declarat inclusiv împotriva hotărârilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție ca instanță de apel, a măsurilor preventive etc.), a determinat o creștere a volumului de muncă și a constituit, în condițiile deficitului de personal (îndeosebi la nivelul judecătorilor și al grefierilor de ședință) și a lipsei spațiului necesar desfășurării, în principal, a activității de judecată, un factor de stres suplimentar pentru întreg personalul secției. Acesta a fost unul dintre motivele pentru care obiectivul principal urmărit a fost *crearea unui mediu de lucru propice pentru desfășurarea activităților și pentru înțelegerea și acceptarea schimbărilor de către personalul secției*.

În acest scop, atribuțiile personalului auxiliar de specialitate au fost stabilite astfel încât să se realizeze corelația activităților desfășurate de acesta cu al celorlalte compartimente profesionale.

Au fost încurajate și promovate inițiativele și sugestiile prezentate de fiecare compartiment al secției, cele mai multe dintre ele dovedindu-se viabile, au fost de îndată implementate pentru eficientizarea activității secției;

- *identificarea și punerea în practică a unor soluții viabile pentru preîntâmpinarea situațiilor de incompatibilitate generate de dispozițiile art.64 alin.4 din Codul de procedură penală care prevăd că, „judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa, în aceeași cauză, la procedura de cameră preliminară, la judecata în fond sau în căile de atac”.*

Având în vedere principiul separației funcțiilor judiciare prevăzut în art.3 din Codul de procedură penală, competența judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară, astfel cum sunt reglementate în art.53 și art.54 din Codul de procedură penală, la preluarea mandatului, o prioritate a constituit-o regândirea planificării judecătorilor la serviciul de permanență, la domiciliu și pentru cauze urgente.

În acest sens, în urma consultării cu judecătorii secției, în conformitate cu dispozițiile art.19⁴ alin.3 lit.c din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost sesizat Colegiul de conducere al instanței supreme care a adoptat Hotărârea nr.24 din 9 decembrie 2015, hotărâre care pusă în aplicare a condus la o mai bună organizare a activității secției și la evitarea situațiilor de imposibilitate de constituire a completei de judecată cu judecători care funcționează în cadrul Secției penale;

- *identificarea acelor soluții tehnice care să permită repartizarea echilibrată pe complete de judecător de cameră preliminară a dosarelor de*

fond cu rechizitoriu, de competența în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a cauzelor având ca obiect apeluri declarate împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel;

Constatând că există dezechilibre generate de repartizarea aleatorie a dosarelor de fond cu rechizitoriu de competența în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție, am gândit o procedură de dezbatere a soluțiilor tehnice care puteau preîntâmpina această situație. În acest sens au fost cooptați specialiștii IT din cadrul Direcției Legislație, Studii, Documentare și Informatică Juridică a Înaltei Curți de Casație și Justiție și grefierii responsabili cu repartizarea aleatorie a cauzelor, iar în urma discuțiilor, am identificat soluții tehnice adecvate ce au fost susținute în cadrul întâlnirilor organizate de Ministerul Justiției pe tema îmbunătățirilor ce trebuie aduse aplicației Ecris.

Nepunerea în practică decât în parte a soluțiilor tehnice propuse, menite să asigure o repartizare aleatorie echilibrată a dosarelor de fond între judecătorii de cameră preliminară (dosare de fond cu rechizitoriu date, potrivit art.40 din Codul de procedură penală, în competența de soluționare în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție și dosare având ca obiect plângeri împotriva soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată) s-a datorat deficiențelor mentenanței sistemului Ecris și lipsei de suplețe a procedurii de implementare în același sistem a soluțiilor tehnice inovatoare.

În aceste condiții, pentru a se asigura totuși o dimensionare echilibrată a volumului de activitate între judecătorii de cameră preliminară am realizat o monitorizare permanentă a complexității aferente dosarelor de fond cu rechizitoriu, susținând argumentat, în ședințele Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție cererile de blocare temporară la repartizare aleatorie formulate de judecătorii de cameră preliminară cărora, la intervale foarte scurte de timp, le-au fost repartizate mai multe astfel de cauze;

~~- adoptarea în cadrul ședințelor de secție a unor măsuri organizatorice apte să asigure o dimensionare echilibrată a volumului de activitate în privința magistraților asistenți planificați în ședințele de judecată, inclusiv a magistraților asistenți care, suplimentar, desfășoară și alte activități, măsuri care și-au dovedit eficiența, astfel că magistrații asistenți au beneficiat de timpul necesar pentru pregătirea ședințelor de judecată, studierea jurisprudenței și doctrinei, întocmirea rapoartelor în dosarele având ca obiect recursuri în casație, redactarea hotărârilor judecătorești;~~

- identificarea și implementarea măsurilor care să conducă la creșterea ritmului de redactare a hotărârilor judecătorești și la îmbunătățirea calității actelor procedurale întocmite.

Având în vedere numărul mare al hotărârilor judecătorești neredactate de către magistrații asistenți în termenul prevăzut de lege sau într-un termen apreciat ca fiind rezonabil prin raportare la complexitatea problematicei analizate, care în majoritatea cazurilor nu a fost una deosebit de complexă, în urma discuțiilor purtate cu magistrații asistenți și grefierii de ședință, de comun acord, am hotărât ca începând cu luna aprilie 2015, în toate dosarele, indiferent de obiect sau stadiu procesual, practicele să fie întocmite de grefierii de ședință sub îndrumarea magistraților asistenți și judecătorilor.

Subsecvent punerii în aplicare a măsurii anterior menționate, am realizat o monitorizare permanentă a situației redactărilor cu fixarea de termene a căror respectare a fost verificată periodic, iar în cazul în care situația a impus-o, am reluat discuțiile cu magistrații asistenți și, de comun acord, am găsit soluțiile optime care, puse în practică, au condus la redactarea hotărârilor judecătorești în termenul prevăzut de lege sau într-un termen rezonabil, cât mai apropiat de momentul pronunțării acestora.

Punerea în practică a soluției anterior menționate a condus la o reducere semnificativă a numărului hotărârilor judecătorești restante și, în marea majoritate a cazurilor, la o îmbunătățire a calității redactărilor;

- asigurarea unui volum de muncă echilibrat prin realocarea resurselor umane între diferitele compartimente din cadrul secției;

Așa cum am precizat anterior, măsurile luate pentru accelerarea ritmului de redactare a hotărârilor judecătorești restante au condus la degrevarea compartimentului magistrați asistenți de întocmirea practicelelor și concomitent, la preluarea acestei atribuții de către grefierii de ședință.

În mod corespunzător, pentru asigurarea condițiilor optime îndeplinirii de către grefierii de ședință a atribuției suplimentare de întocmire a practicelelor - activitate deosebit de laborioasă și dificilă, dată fiind complexitatea problemelor de drept puse în discuție și durata dezbaterilor care în majoritatea cauzelor se întind pe durata a mai multor ore și chiar zile - am responsabilizat personalul auxiliar din cadrul celorlalte compartimente procedând, pe de o parte, la realocarea resurselor umane între diferitele compartimente profesionale (în acest sens am înaintat propuneri motivate președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție), iar pe de altă parte, la stabilirea de atribuții suplimentare, specifice activității desfășurate de grefierii de ședință, în sarcina personalului din cadrul altor compartimente. S-a ajuns în

acest fel, în mod progresiv, la o încărcătură suplimentară de activitate pentru fiecare compartiment profesional al secției;

- asigurarea stabilității compunerii celor 9 completuri de judecată care funcționează în cadrul Secției penale și a formulelor de lucru judecător - magistrat asistent - grefier;

Prin adoptarea acestei măsuri, judecătorii, magistrații asistenți și grefierii de ședință au format o adevărată echipă în cadrul căreia fiecare și-a îndeplinit cu profesionalism și responsabilitate, atribuțiile prevăzute de lege și regulament, contribuind astfel la înfăptuirea unui act de justiție de calitate.

O dovadă în acest sens sunt rezultatele foarte bune obținute la nivelul secției și care au fost posibile numai datorită eforturilor depuse de întregul personal, eforturi care sunt cu atât mai remarcabile cu cât, am funcționat cu o schemă de personal constant incompletă, fie datorită pensionărilor masive, fie datorită neocupării, în urma concursurilor organizate de Consiliul Superior al Magistraturii (în cazul judecătorilor și magistraților asistenți), respectiv de către Înalta Curte de Casație și Justiție (în cazul personalului auxiliar de specialitate) a posturilor vacante.

Este de asemenea de remarcat, preocuparea constantă a judecătorilor secției ca dosarele să fie astfel gestionate încât să fie soluționate în termene rezonabile și înainte de împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

Nu în ultimul rând, este de menționat faptul că atât hotărârile pronunțate în dosarele de competență în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și hotărârile pronunțate în apel sunt motivate, de regulă, de către judecător;

- dezbateră în cadrul ședințelor de secție a deciziilor relevante, în vederea publicării lor, în paralel cu hotărârile publicate integral, discutarea problemelor de drept care au generat practică neunitară și adoptarea de soluții de principiu;

- colaborarea cu președintele și vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și cu membrii Colegiului de conducere, supravegherea modului în care hotărârile adoptate au fost aduse la îndeplinire în cadrul secției.

Concluzionând, prin măsurile manageriale adoptate începând cu data de 24 ianuarie 2015 și a căror îndeplinire a fost posibilă numai datorită colaborării bune pe care am avut-o cu judecătorii, magistrații asistenți și personalul auxiliar de specialitate, am urmărit să asigur un echilibru între

resursele umane și cele logistice, să valorific la maximum posibilitățile și oportunitățile oferite de personalul existent și să asigur în mod adecvat aplicarea modificărilor legislative apărute începând cu data de 1 februarie 2014 (data intrării în vigoare a noilor coduri, penal și de procedură penală).

Este adevărat că procesul de adoptare a unor bune practici nu este încă finalizat dar, în mod deliberat, nu am încercat să forțez adoptarea unor măsuri definitive, pentru că activitatea de judecată propriu-zisă a demonstrat că ceea ce părea evident la un moment dat s-a dovedit a nu fi eficient în practică sau că ar putea primi interpretări diferite, de la caz la caz. În plus, schimbările legislative și deciziile Curții Constituționale au făcut ca ceea ce reprezenta o bună practică la un moment dat să devină caduc.

Obiective propuse pentru exercitarea noului mandat de președinte al Secției penale

Potrivit dispozițiilor art.31 alin.2 și alin.6, art.32 și art.33 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele de secție are următoarele atribuții:

- organizează, îndrumă și controlează activitatea secției în limitele prevăzute de lege și de prezentul regulament, ținând seama de dispozițiile președintelui și ale vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și de hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- stabilește atribuțiile personalului din cadrul secției, potrivit fișei fiecărui post și efectuează, potrivit nevoilor secției, redistribuirea personalului pe posturi și a atribuțiilor acestuia;
- asigură buna organizare și funcționare a sistemului informatizat de repartizare aleatorie a cauzelor pe complete de judecată în cadrul secției;
- îndeplinește acte procedurale sau dispune îndeplinirea actelor procedurale, potrivit legii;
- aprobă programul de participare a magistraților asistenți și a grefierilor de ședință la ședințele de judecată;
- rezolvă corespondența adresată secției;
- informează președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la activitatea secției în vederea cunoașterii acesteia și, când este cazul, pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și de prezentul regulament;
- duce la îndeplinire orice măsură dispusă de Colegiul de conducere, precum și de președintele și vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție;

- ia măsurile necesare pentru desemnarea judecătorilor Secției penale care intră în compunerea completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept;

- desemnează, în caz de imposibilitate, judecătorul din cadrul Secției penale care ia măsurile necesare pentru desemnarea judecătorilor Secției penale care intră în compunerea completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept;

- prezidează completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cazul în care chestiunea de drept privește activitatea Secției penale;

- desemnează, în caz de imposibilitate, judecătorul din cadrul Secției penale care prezidează completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cazul în care chestiunea de drept privește activitatea Secției penale;

- propune Colegiului de conducere numărul completelor de 5 judecători în materie penală și, după efectuarea tragerii la sorți în ședință publică, compunerea acestora;

- stabilește judecătorii care compun completele de judecată, transmite spre aprobare colegiului de conducere compunerea completelor de judecată și programează ședințele acestora;

- convoacă judecătorii secției și supune dezbaterii acestora jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și alte probleme de interes general, în vederea luării măsurilor necesare pentru buna desfășurare a activității secției;

- stabilește grupuri de lucru formate din 2-3 judecători și/sau magistrați asistenți ai secției pentru identificarea problemelor de drept care generează practica neunitară și propunerea de soluții în scopul rezolvării acestora, inclusiv propunerea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de către Colegiul de conducere al acesteia cu cerere de recurs în interesul legii, în vederea unificării practicii pe diverse probleme de drept.

Prealabil menționării obiectivelor pe care mi le-am propus în noul mandat, aș dori să subliniez faptul că principiile pe care le-am avut în vedere la îndeplinirea atribuțiilor specifice funcției de președinte al Secției penale în actualul mandat vor fi aceleași și în noul mandat, respectiv comunicarea, transparența, buna credință și corecta circulație a informației.

Deopotrivă, așa cum menționez și în proiectul anterior, în opinia mea, pentru asigurarea unei conduceri eficiente a secției și implicit a instanței supreme este deosebit de important ca președinții de secții, vicepreședinții și președintele instanței supreme să formeze o echipă astfel încât, direcțiile de acțiune ale fiecăruia să se înscrie într-o viziune unică, iar metodele și practicile adoptate să contribuie la îndeplinirea obiectivelor președintelui și vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum au fost prezentate în proiectele manageriale.

Nu în ultimul rând, cred în continuare că pentru realizarea lor, obiectivele propuse trebuie să fie clar și precis exprimate, realiste, unanim acceptate, cu termene rezonabile de rezolvare și responsabilități directe, asumate prin consens și nu prin trasarea de sarcini, în urma consultării cu judecătorii, magistrații asistenți și personalul auxiliar de specialitate cu privire la stabilirea unor înalte standarde de performanță.

Și, pentru că în mandatul care tocmai se încheie, parte din obiectivele propuse s-au realizat, în prezentul proiect nu voi face o analiză a tuturor atribuțiilor președintelui de secție, prevăzute de lege și de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru că nu-mi propun să schimb nimic din măsurile organizatorice care funcționează și au condus la eficientizarea activității secției.

Prin urmare, voi prezenta acele obiective care încă mai așteaptă o rezolvare și pe cele care ar trebui îmbunătățite sau poate schimbate și care se vor referi, în principal, la:

- *măsuri care să conducă la eficientizarea activității secției;*
- *măsuri care să contribuie la unificarea practicii judiciare la nivelul secției;*
- *buna colaborare cu președintele și vicepreședinții instanței supreme, cu membrii colegiului de conducere și, nu în ultimul rând cu judecătorii, magistrații asistenți și personalul auxiliar din cadrul secției.*

Cu privire la măsurile care în opinia mea sunt de natură să conducă la *eficientizarea activității secției*, mă voi referi, atât la măsuri organizatorice, cât și la demersuri de ordin legislativ:

a)măsuri organizatorice

În prezent, în schema de personal a Secției penale sunt prevăzute : 34 posturi de judecători, inclusiv președintele de secție, din care sunt ocupate 28 posturi; 37 posturi de magistrați asistenți inclusiv magistratul asistent șef din care sunt ocupate 31 de posturi; 41 posturi de grefieri din care un post este vacant; 2 posturi de agent procedural și 2 posturi de aprod.

În privința resurselor materiale este de remarcat faptul că în continuare Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează într-un spațiu total inadecvat pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a activității la nivelul tuturor compartimentelor. Cea mai acută lipsă de spațiu s-a resimțit și se resimte la nivelul sălilor de judecată, Secției penale fiindu-i alocată o singură sală de ședință.

Chiar și în situația în care parte din ședințele Secției penale se desfășoară, fie în sălile de ședință alocate celorlalte secții, după terminarea

ședințelor de judecată programate în sălile respective, fie la sediul Curții Militare de Apel, în acest din urmă caz, în baza Protocolului încheiat de conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu Ministerul Apărării Naționale, singura sală de ședință alocată Secției penale este insuficientă în contextul în care în majoritatea situațiilor, Curtea Constituțională a statuat în sensul desfășurării procedurilor judiciare cu citarea părților (cu titlu de exemplu, procedura de cameră preliminară, examinarea admisibilității în principiu a contestației în anulare, a cererii de revizuirii, a cererii de recurs în casație, soluționarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată, etc.).

În plus, în ce privește numărul cauzelor înregistrate pe rolul secției, din datele statistice rezultă că a crescut numărul dosarelor de fond cu rechizitoriu de competența în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție (cu titlu de exemplu, pe rolul secției în anul 2016 pe rolul secției existau 42 astfel de cauze, la data întocmirii prezentului proiect, existau 28 de cauze), dar și complexitatea acestora, determinată de numărul mare al inculpaților trimiși în judecată și al infracțiunilor pentru care au fost cercetați, cererile de probatorii formulate (audierea părților, a persoanei vătămate, a martorilor, efectuarea de expertize, etc.). Nu lipsită de relevanță este complexitatea procedurii de cameră preliminară, etapă premergătoare judecării pe fond a cauzelor care, în urma celor statuate de Curtea Constituțională se desfășoară cu citarea tuturor părților, inclusiv a persoanei vătămate, care au dreptul de a formula cereri și excepții și de a uza de calea de atac a contestației împotriva încheierii pronunțată de judecătorul de cameră preliminară privind modul de soluționare a cererilor și excepțiilor.

De asemenea, a crescut numărul dosarelor având ca obiect apeluri declarate împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel, dar și complexitatea acestora, analizată din perspectiva reglementării actuale potrivit căreia apelul, fiind singura cale de atac ordinară, în virtutea efectului integral devolutiv, este obligatorie audierea inculpaților în măsura în care cer să dea declarații (regula fiind manifestarea de voință a acestora de a da declarații în fața instanței de apel, iar excepția, opțiunea de a uza de dreptul la tăcere), se poate readministra probatoriul administrat în faza de urmărire penală și în fața instanței de fond, pot fi administrate probe noi, etc.

Tot astfel, urmare deciziilor Curții Constituționale prin care s-a statuat că: sunt supuse recursului în casație și deciziile pronunțate în apel de către Înalta Curte de Casație și Justiție; recursul în casație poate fi declarat și de parte, fiind declarată neconstituțională dispoziția legală potrivit căreia recursul în casație trebuia declarat doar prin avocat; sintagma „vădit nefondată” este neconstituțională, s-a înregistrat o creștere semnificativă a cauzelor având ca obiect cereri de recurs în casație.

Lipsa spațiului necesar desfășurării în condiții corespunzătoare, în principal, a activității de judecată, alături de schemele incomplete de personal, cu referire, în special, la judecători și magistrații asistenți, schimbările legislative ce au determinat modificări de competențe și au influențat volumul de activitate al secției, continuă să se constituie într-un factor de nemulțumire în rândul întregului personal, ce poate avea un impact negativ asupra activității secției.

De aceea, este imperios necesară ocuparea posturilor vacante de judecător și magistrat asistent(așa cum am arătat, în prezent sunt vacante 6 posturi de judecător și 4 posturi de magistrat asistent), dar și majorarea schemei de personal în ce privește compartimentul greșier de ședință (cu referire la acest din urmă aspect voi face propunerile corespunzătoare președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Deopotrivă, este necesară identificarea și punerea în practică a acelor măsuri care să contribuie la menținerea unui climat de lucru propice pentru desfășurarea în bune condiții a activității și la înțelegerea și acceptarea schimbărilor de către personalul secției.

În acest scop, în continuare, este necesar a fi încurajate comunicarea, cunoașterea reciprocă a fiecărei persoane în structura secției, inițiativa și creativitatea, atât în ceea ce privește propria activitate, cât și activitățile conexe acesteia, monitorizarea permanentă a propunerilor personalului secției privind necesitatea reevaluării și realocării atribuțiilor de serviciu, știut fiind că gradul de dificultate al unei activități este perceput diferit de la o persoană la alta.

Nu în ultimul rând este imperios necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să funcționeze într-un spațiu corespunzător care să asigure desfășurarea în bune condiții, atât a activității de judecată, cât și a activităților administrative.

b) demersuri de ordin legislativ

Cred că Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să devină o veritabilă instanță de casație și să-și îndeplinească rolul constituțional de unificare a practicii judiciare. Pentru aceasta, în opinia mea, ar trebui regândită competența materială și personală a Înaltei Curți de Casație și Justiție (cu titlu de exemplu, motivat, au fost formulate propuneri în sensul de a se lua din competența Înaltei Curți de Casație și Justiție cauzele având ca obiect procedurile reglementate de Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală).

De asemenea, cred că o modificare legislativă ar trebui să vizeze și compunerea completelor care soluționează dosarele de competență în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, în prezent în procedura de cameră preliminară cauza este soluționată de judecător unic (cel care verifică, după trimiterea în judecată competența, legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organul de urmărire penală), pentru ca în situația în care se dispune începerea judecății, cauza să fie soluționată în complet de 3 judecători (judecătorul de cameră preliminară și alți doi judecători, membrii ai completului din care acesta face parte).

Cred că în faza de judecată și deopotrivă în etapa procedurii de cameră preliminară, numărul judecătorilor care compun completul de judecată trebuie să fie același cu atât mai mult cu cât, din perspectiva celor statuate de Curtea Constituțională la data de 5 decembrie 2017, procedura de cameră preliminară tinde să se transforme într-o veritabilă fază de judecată pe fond (Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art.345 alin.1 din Codul de procedură penală, care nu permite judecătorului de cameră preliminară, în soluționarea cererilor și excepțiilor formulate ori excepțiilor ridicate din oficiu, să administreze alte mijloace de probă în afara „oricăror înscrisuri noi prezentate” este neconstituțională).

Având în vedere că atribuția președintelui de secție de a organiza, îndruma și controla activitatea secției, prevăzută în art. 31 alin.2 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi exercitată corespunzător dacă acesta este rupt de activitatea de judecată propriu-zisă, după preluarea mandatului de președinte al Secției penale am intrat în ședințele de judecată în cadrul secției, iar începând cu data de 1 iulie 2016 și în prezent conduc unul din cele două Complete de 5 Judecători.

În concret:

- în anul 2015 am participat la 49 de ședințe în cadrul secției, din care 25 ședințe având ca obiect apeluri și 24 ședințe având ca obiect dosare de fond;

- în anul 2016 am participat în cadrul secției la 16 ședințe de judecată din care 12 ședințe având ca obiect apeluri și 4 ședințe având ca obiect dosare de fond, iar în completul de 5 judecători am participat în 23 de ședințe de judecată;

- în anul 2017 activitatea de judecată am desfășurat-o exclusiv în cadrul Completelor de 5 Judecători, până la data de 31 octombrie 2017, participând în 19 ședințe de judecată.

De asemenea, în realizarea atribuției prevăzute în art.31 alin.5 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție am prezidat completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, participând în anul 2015 în 16 ședințe de judecată în care au fost rulate 40 de dosare; în anul 2016 în 14 ședințe de judecată în care au fost rulate 24 de dosare și în 2017 în 12 ședințe de judecată în care au fost rulate 25 de dosare.

Participarea mea în ședințele de judecată atât în cadrul secției, cât și în completele de 5 judecători și în completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a dovedit a fi deosebit de utilă, reușind astfel să cunosc în mod nemijlocit problemele generate de punerea în aplicare a noilor Coduri penal și de procedură penală. *De aceea, și în noul mandat voi conduce unul din cele două complete de 5 judecători, astfel cum s-a hotărât de către colegiul de conducere în ședința din luna noiembrie 2017 (dispoziția prevăzută în art.31 alin.4 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv, cea prevăzută în art.33 alin.3 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia președintele de secție poate prezida orice complet de judecată din cadrul secției au devenit caduce în condițiile actualelor dispoziții din Codul de procedură penală și din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, care reglementează principiul continuității completului de judecată).*

Chiar dacă atribuțiile președintelui de secție în organizarea completelor de 5 judecători sunt limitate, având în vedere participarea mea, dar și a colegilor judecători din cadrul secției în cadrul acestor formațiuni de judecată, apreciez că se impun unele măsuri administrative, dar și de ordin legislativ care să ajute la o mai coerentă și eficientă organizare a activității de judecată a completelor de 5 judecători.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție prevede în Capitolul IV intitulat "Completele de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție", procedura de numire a judecătorilor și procedura de judecată în cadrul acestor formațiuni de judecată, dar nu abordează această structură ca pe o entitate distinctă, cu organizare proprie.

Astfel, dacă procedura de desemnare și participare a judecătorilor în completele de 5 judecători este clară, în ceea ce privește participarea magistraților asistenți și grefierilor de ședință, textele sunt însă destul de generale.

Potrivit art.29² din Regulament, la ședințele de judecată ale completelor de 5 judecători participă prim magistratul asistent, un magistrat asistent șef sau un alt magistrat, desemnat de președinte sau unul din vicepreședinți, dintre magistrații asistenți repartizați la completele pentru soluționarea recursurilor în interesul legii și pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Cât privește participarea grefierilor în ședințele de judecată, conform art.55² din Regulament, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție face repartizarea acestora în secții, la Secțiile Unite, completele pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și completele de 5 judecători, precum și în alte compartimente.

Având în vedere competența completelor de 5 judecători în materie penală, astfel cum este reglementată de Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară cu modificările și completările ulterioare (cu titlu de exemplu, soluționează apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a instanței supreme, cererile de recurs în casație formulate împotriva hotărârilor pronunțate în apel, etc.) și faptul că în compunerea acestor formațiuni de judecată participă numai judecători din cadrul Secției penale, cred că ar trebui o organizare distinctă pentru completele de 5 judecători, crearea unei structuri distincte doar cu atribuții de deservire a acestor formațiuni de judecată și alocarea unui număr cert de magistrați asistenți și grefieri în funcție de numărul cauzelor, diferiți de cei alocați completelor pentru soluționarea recursurilor în interesul legii.

Referitor la completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală menționez că imediat după intrarea în vigoare a acestui mecanism, la nivelul secției am stabilit în detaliu procedura de soluționare a acestor cauze, fluxul documentelor aferente procedurii, modalitatea de gestionare a dosarelor, modul de desemnare a magistraților asistenți și de organizare a desfășurării ședințelor.

Deopotrivă, am acordat o atenție sporită stabilirii termenelor de judecată a sesizărilor în așa fel încât să se asigure judecătorului raportor timpul necesar pentru întocmirea raportului, dar și o eficientă administrare a justiției în cauzele în care instanțele au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării cauzelor.

Cu toate acestea, apreciez că și în privința completelor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală se impune adoptarea unor măsuri organizatorice, dar și formularea de propuneri legislative pentru o bună funcționare a activității acestor formațiuni de judecată.

a)măsuri organizatorice

În ce privește modalitatea de desemnare a judecătorilor secției în compunerea completelor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, apreciez că se constituie într-o vulnerabilitate din punctul de vedere al cerinței de a se asigura un volum de activitate echilibrat. Aceasta întrucât modalitatea de desemnare, prin tragere la sorți, nu ține cont de numărul de participări ale unui judecător în componența unei astfel de formațiuni de judecată într-o anumită perioadă de timp determinată, în calitate de membru titular, membru supleant sau judecător raportor.

În aceste condiții voi supune spre analiză judecătorilor secției și conducerii instanței supreme oportunitatea desemnării aleatorii a judecătorilor secției în cadrul completelor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin intermediul programului informatic Ecris, în condiții care să permită analizarea volumului de muncă al fiecărui judecător într-o perioadă de timp determinată.

Este de precizat și faptul că asigurarea calendarului pentru stabilirea termenelor de soluționare care potrivit legii este de cel mult 3 luni de la data sesizării instanței supreme a devenit o problemă din ce în ce mai dificilă, pe de o parte, datorită faptului că ritmul de sesizare nu este constant, numărul sesizărilor diferă de la o perioadă la alta, iar pe de altă parte, din cauza lipsei sălilor de judecată.

b)demersuri de ordin legislativ

În concret, în Codul de procedură penală și în Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt dispoziții privind completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dar niciuna nu vizează organizarea compartimentului care deservește aceste formațiuni de judecată.

În plus, la nivelul instanței supreme practica este neunitară în sensul că în ședințele de judecată ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală participă magistrați asistenți și grefieri din cadrul Secției penale, iar în ședințele de judecată ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materiile non penale participă magistrați asistenți și grefieri din cadrul entității numite în cadrul structurii de personal „Secțiile Unite”.

În raport de specificul activității Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (activități specifice atât anterior ședinței de judecată, dar și după pronunțarea soluției) cred că organizarea separată, ca entitate distinctă a acestor complete ar fi în interesul soluționării cauzelor.

Nu în ultimul rând, ar trebui lămurite din punct de vedere legislativ mai multe chestiuni cum sunt cele vizând posibilitatea de a formula opinii separate, incompatibilitățile și modul de rezolvare a situației deja ivită în practică în care soluția nu poate fi adoptată pentru că nu s-a întrunit numărul de două treimi din numărul judecătorilor completului, chiar și după reluarea de mai multe ori a votului. Cred că soluția pentru rezolvarea acestei probleme ar fi aceea a sesizării întregii secții care să decidă cu privire la pronunțarea asupra chestiunii de drept supusă dezlegării.

Pentru aceasta din urmă situație este necesară intervenția de urgență a legiuitorului.

O preocupare constantă în noul mandat va fi aceea a continuării pregătirii profesionale a personalului auxiliar de specialitate, îndeosebi a grefierilor de la compartimentul grefieri de ședință, așa încât să cunoască în timp util modificările legislative și să le aplice în mod corespunzător, în limita competențelor ce le revin în activitatea de judecată, la cazurile concrete deduse judecării.

Măsura se impune și din perspectiva faptului că, așa cum am menționat, această categorie profesională a preluat ca atribuție suplimentară întocmirea practicelelor în toate dosarele (atribuții pe care până la data de 6 aprilie 2015 au îndeplinit-o magistrații asistenți) și care presupune o activitate laborioasă dată fiind complexitatea problematicii analizate.

Deopotrivă, apreciez că se impune perfecționarea pregătirii profesionale și a personalului cu atribuții de arhivă și, în limita posibilităților, îmbunătățirea amenajării și dotării spațiului destinat conservării dosarelor, precum și a altor documente.

Rămâne însă, deschisă problema alocării unui alt spațiu pentru arhivă, în condițiile în care, întreg spațiul ocupat de instanța supremă este insuficient și impropriu desfășurării normale a activităților, atât de judecată, cât și administrative.

În-exercitarea atribuției prev. de art. 31 alin.1 lit. c din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă Înaltei Curți de Casație și Justiție îmi propun identificarea și punerea în practică și a altor măsuri pentru gestionarea dosarelor la nivelul secției, așa încât să se cunoască circuitul exact al acestora de la momentul înregistrării pe rolul secției și până la soluționarea lor definitivă.

Măsurile dispuse până în prezent au constat în stabilirea unor echipe stabile pentru fiecare complet de judecată care să includă pe lângă judecătorii și magistrații asistenți ai completului și grefieri (grefieri arhivari, grefieri de

ședință, grefieri dactilografi) cu stabilirea în concret a atribuțiilor ce revin fiecăruia.

Suplimentar, cred că este imperios necesar a se efectua înregistrarea imediată și exactă în sistemul informatic a datelor privitoare la fiecare dosar pentru ca rapoartele generate să ofere informații precise și actualizate cu privire la circuitul dosarelor și durata de soluționare, iar parametrii statistici stabiliți prin centralizatoarele statistice ale instanței să corespundă parametrilor statistici generați de aplicația Statis Ecris.

De asemenea, îmi propun *identificarea și implementarea măsurilor care să asigure o repartizare echilibrată a dosarelor de competența în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție, între judecătorii de cameră preliminară.*

Au existat situații în care aceluiși judecător de cameră preliminară i-au fost repartizate aleatoriu, la intervale foarte scurte de timp, două sau mai multe cauze cu rechizitoriu, de competența în primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Chiar dacă ulterior judecătorul de cameră preliminară aflat în situația anterior menționată nu mai primește dosare cu rechizitoriu, soluționarea în aceeași perioadă a mai multor cauze de o complexitate ridicată este de natură a îngreuna activitatea acestuia, în condițiile în care trebuie să judece respectivele cauze în termenele prevăzute de lege, concomitent cu participarea în ședințele de apeluri și în completele de 5 judecători. În acest sens vor fi reluate discuțiile cu specialiștii IT din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru înaintarea către Ministerul Justiției a propunerilor care să conducă la înlăturarea dezechilibrelor create între judecătorii de cameră preliminară.

Nu în ultimul rând, îmi propun monitorizarea în continuare a situației redactării hotărârilor judecătorești, menținerea măsurilor adoptate și care și-au dovedit eficiența, așa încât numărul hotărârilor neredactate în termenul prevăzut de lege sau într-un termen rezonabil, apreciat în raport de complexitatea problemelor de drept abordate, să scadă semnificativ.

Măsuri care să contribuie la unificarea practicii judiciare la nivelul secției

Interpretarea și aplicarea unitară a legii este una din funcțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrată constituțional, alături de cea de instanță de judecată, și care după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală se realizează atât prin deciziile pronunțate în interesul legii,

cât și prin hotărârile pronunțate în urma sesizărilor prealabile – mecanism nou de prevenire a apariției jurisprudenței neunitare

Este de necontestat faptul că funcția instanței supreme de unificator al practicii judiciare a cunoscut, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală modificări de substanță remarcabile, cu impact asupra judecătorului Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, mecanismul devenit deja clasic al soluționării recursurilor în interesul legii, conceput ca un mijloc de unificare a practicii judiciare neuniforme a fost completat cu un nou mecanism, de data aceasta, cu rol de prevenire a practicii neunitare prin care judecătorii investiți cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, în condițiile legii, pot solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prealabilă asupra unei chestiuni de drept. A fost și este în continuare sarcina instanței supreme să asigure funcționalitatea noului mecanism de unificare a practicii judiciare și să marcheze limitele dintre hotărârile pronunțate în interesul legii și hotărârile preliminare, astfel încât să se evite suprapunerile și paralelisme și să se asigure previzibilitatea actului de justiție.

Atribuția președintelui de secție prevăzută în art. 31 alin.6 lit. c din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu trebuie să se manifeste doar prin prezidarea completelor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cunoașterea dosarelor și a chestiunilor de drept în discuție, ci printr-o evidență strictă și analiză a deciziilor deja pronunțate, așa încât acestea să nu constituie la rândul lor o sursă de jurisprudență neunitară. Atenția deosebită acordată evidențierii acestor hotărâri și, deopotrivă, a celor pronunțate în recurs în interesul legii se impune cu atât mai mult cu cât, la soluționarea acestor din urmă cauze, neparticipând toți judecătorii instanței, există riscul insuficienței cunoașterii a argumentelor ce au fundamentat o soluție cu privire la o problemă de drept conexă, pronunțată de complete ce au avut o altă alcătuire.

Pe lângă mecanismele procesuale reglementate în Codul de procedură penală pentru asigurarea unei practici judiciare unitare, un rol important îl au ședințele organizate în cadrul secției pentru dezbaterile problemelor de drept care au generat jurisprudență neunitară, publicarea deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție și dialogul judecătorilor secției penale cu președinții și judecătorii secțiilor penale de la celelalte instanțe.

Organizarea ședințelor de secție potrivit art.33 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă Înaltei Curți de Casație și Justiție și-a dovedit în timp eficiența în unificarea practicii judiciare a secției și în orientarea jurisprudenței celorlalte instanțe. Deopotrivă, acest mecanism administrativ a constituit un veritabil instrument de învățământ profesional, prin schimbul de idei cu privire la măsurile pentru punerea în aplicare a noului

Cod penal și a noului Cod de procedură penală, interpretarea și aplicarea dreptului național, cunoașterea și valorificarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Chiar dacă soluțiile de principiu și de unificare a practicii judiciare adoptate în cadrul ședințelor de secție nu au forța obligatorie a hotărârilor judecătorești pronunțate în cadrul mecanismelor de unificare reglementate prin Codul de procedură penală, au avantajul de a preîntâmpina divergențele de jurisprudență, dovedindu-și valoarea în activitatea practică.

Deși în proiectul anterior mi-am propus, în exercitarea atribuției prev. de art.33 alin.4 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, stabilirea unui grup de lucru format dintr-un judecător și doi magistrați asistenți care să identifice problemele de drept care au generat practică neunitară, să le aducă la cunoștința președintelui de secție, iar acesta în urma discutării cu judecătorii să identifice soluțiile care să ducă la rezolvarea lor, iar atunci când este cazul să facă propuneri de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cereri de recurs în interesul legii, acest obiectiv nu a putut fi îndeplinit din cauza lipsei de personal. Am convingerea că, până la ocuparea posturilor vacante, în urma discuțiilor în cadrul secției vom găsi acele soluții prin care, într-un termen rezonabil, să fie identificate problemele de drept care generează practică neunitară, să fie discutate în cadrul ședințelor de secție, iar soluțiile de principiu adoptate să contribuie la unificarea practicii judiciare la nivelul secției.

Având în vedere faptul că un rol important îl are cunoașterea jurisprudenței atât pentru judecătorii din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și pentru celelalte instanțe, se impune accelerarea ritmului de selectare și prelucrare în cadrul ședințelor de secție a deciziilor relevante în vederea publicării, în paralel cu creșterea numărului de hotărâri publicate integral și dezvoltarea motoarelor de căutare în baza de date publică, accesibilă pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție în scopul facilitării utilizării acesteia de orice persoană interesată.

De asemenea, îmi propun participarea în continuare la întâlnirile periodice organizate cu președinții secțiilor penale de la curțile de apel pentru identificarea și discutarea problemelor de practică neunitară. Experiența celor 3 ani a demonstrat utilitatea acestor întâlniri în cadrul cărora am avut posibilitatea să cunosc mult mai bine problemele ce au generat practică neunitară la nivelul instanțelor din țară și să transmit modul de interpretare și aplicare de către instanța supremă a numeroaselor dispoziții legale, cu

precădere, după declararea neconstituționalității acestora de către instanța de contencios constituțional.

Din perspectiva atribuțiilor care revin președintelui de secție voi păstra un dialog constant cu președintele și vicepreședinții instanței supreme, voi consulta permanent colectivul de judecători, magistrați asistenți și grefieri, voi colabora cu membrii Colegiului de conducere, prin punerea la dispoziția acestora a tuturor materialelor și informațiilor necesare în vederea adoptării unor hotărâri cât mai eficiente și voi urmări îndeaproape punerea în practică a hotărârilor pe care le adoptă, în limita competențelor ce îi sunt conferite de lege și de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Deși atribuțiile de președinte de secție, astfel cum sunt prevăzute în lege și Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu presupun o legătură nemijlocită cu Consiliul Superior al Magistraturii, date fiind competențele consiliului și specificul activității instanței supreme și implicit, al Secției penale, de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, îmi propun să am o colaborare profesională apropiată cu membrii consiliului, materializată în transmiterea punctelor de vedere/propunerilor legislative formulate de secție și participarea la acțiunile organizate de consiliu pentru perfecționarea pregătirii profesionale și unificarea jurisprudenței.

*
* * *

~~Prin prezentul proiect managerial, așa cum am precizat deja, am încercat să prezint obiectivele pe care le voi avea în vedere în noul mandat de președinte al Secției penale, convinsă fiind că ele sunt de natură a asigura transparența și previzibilitatea actului de justiție și încrederea în actul de justiție.~~

În același timp, prin demersul meu privind candidatura pentru un nou mandat de președinte al Secției penale, cu bună credință, doresc să atrag atenția și asupra influenței covârșitoare pe care o au în orice activitate de management un sediu necorespunzător și personalul insuficient.

În egală măsură, am dorit să subliniez faptul că succesul unor măsuri de organizare judiciară și funcționare administrativă a unei secții, în contextul

schimbării de amploare a legislației, nu poate fi asigurat fără sprijinul material și logistic adecvat și că numai activitatea concertată a autorităților publice cu atribuții de legiferare, executive și jurisdicționale poate asigura reușita unei reforme astfel încât aceasta să nu rămână o formă fără fond.

Judecător
Mirela Sorina Popescu

